

Lars Rasmussen, også kaldet **Lars Rasmussen-Vanddamgaard** -

- for at undgå forveksling -
- (21. juni **1854** i Odense – 9. oktober **1907**) -
- var en dansk proprietær og politiker.

Lars Rasmussen var søn af pakhusforvalter R. Larsen.

Han gik på **Odense Borgerskole** -

- og fik efter konfirmationen plads som dreng på en gård ved **Odense**.

Da han foruden stor lyst til landvæsenet viste gode evner blev han optaget på -

- **Fyens Stifts patriotiske Selskabs** landvæsenskursus i Odense -
- og bestod afgangseksamen herfra med god karakter.

Herefter tog han tjeneste som avlsforvalter -

- og kom som sådan til **Byholm** ved **Horsens** -
- der var i den kendte **kammerherre Theodor Schüttes** besiddelse.

Gården var forpagtet ud -

- og **Rasmussen** gjorde tjeneste under tre forskellige forpagtere.

Her stiftede han bekendtskab med praktisk politik -

- og ret naturligt blev han Højremand -
- og da **Henning Matzen** på sine agitationsrejser besøgte hans egn -
- følte han sig stærkt tiltalt af den slagfærdige professor -
- hvis meninger han tilegnede sig.

Han var i en årrække en varm beundrer af **J.B.S. Estrup** og hans politik -

- og hævdede sine anskuelser også, hvor de var ilde hørte.

Dette havde til følge, at han i en valgkampagne udpegedes -

- som en blandt de Højrefunktionærer -
- der lagde afhængige vælgere hindringer i vejen -
- en beskyldning, der var ganske grundløs, og som han bestemt tilbageviste.

I året **1887** købte han **Lindal** ved **Bræstrup** og blev således sin egen mand.

Det var en særdeles god forretning, han havde gjort -

- for 3 måneder efter kunne han sælge denne skovejendom -
- med meget betydelig avance -
- og erhvervede så proprietærgården **Vanddamgaard** ved Vejen i stedet for.

Ved sin politiske overbevisning holdt han fast -

- men efter forliget **1894** ændrede han forsåvidt sine synspunkter -
- som han sluttede sig til det ikke ringe antal jyske landmænd af **Højre** -
- der fulgte **Mogens Frijs'** og **N.B. Breinholts** politik mod den **Estrupske**.

Ved **Landstingsvalget** i efteråret **1902** kunne **Claus Madsen Brødsgaard** -

- der vel nærmest kunne karakteriseres som liberal Højremand, ikke genvælges -
- da han havde forladt kredsen.

Højre tvivlede på, om at kunne sætte en gammel Højremand igennem -

- og opmærksomheden henvendtes på **Rasmussen** -
- der var en kendt mand i kredsen.

Venstrebladet **Landbodagbladet** i **Bramminge** nævnte ham som kandidat -

- og der skete en henvendelse til ham fra de ledende i Højre.

Han erklærede sig villig til at lade sig opstille -

- såfremt hele Højre ville stemme på ham.

Man valgte ganske at bortse fra splittelsen -

- og det kom slet ikke til nogen styrkeprøve mellem de to konservative fraktioner.

Interpelleret om sit standpunkt svarede **Rasmussen** -

- at han forbeholdt sig sin frihed mht. salget af De dansk-vestindiske Øer -
- at han ønskede kirkelovene henvist til en kommission -
- og at han mht. de kongevalgte Landstingsmænds stilling hørte til dem -
- der anså deres udnævnelse for uafhængig af Tingets opløsning.

Herpå blev han valgt med 51 valgmandsstemmer.

De to andre pladser i kredsen besatte Venstrereformpartiet.

Da det frikonservative parti dannedes, meldte han sig ind i dette -

- der i det hele passede hans anskuelser såre vel.

Fra Wikipedia, den frie encyklopædi